

ærede Minister saaledes, som man her gjør, at han skal spørge Amdsraadet og spørge Communalbestyrelsen; men bagefter kommer Ministeren og siger: Det hjælper ikke, enten I sige Ja eller Nei, I skulle herind og vedligeholde Kjøbstadgaderne. Det er efter min Mening en saadan Forrykkelse baade af det rigtige constitutionelle Princip og af det Bestaaende, at det skulde forundre mig, hvis en saadan Bestemmelse skulde kunne gaae igjennem i den danske Rigsdag; mig vilde det i alt Fald gjøre meget ondt. Den foregaaende Taler henvendte sig med nogle Ord til den ærede Ordfører, og jeg kan ikke undlade at gjøre det Samme. Den ærede Ordfører maa have Lov til at forandre sin Anskuelse, men det er for dette Udvalg som for ethvert kommende Udvalg et sandt Fingerpeg om, hvorledes man skal tage sig iagt ved Valget af Ordfører, at det egentligt ikke alene kommer an paa at vælge den dygtigste Taler, men ogsaa paa at vælge den, der virkelig vil vide at forsvare Udvalgets Indstillinger. Hele Udvalget, og den ærede Ordfører med, ere enige om, at det ikke gaaer an at tilraade Regjeringens Forslag; han er enig i Betænkningen, ja han er muligviis endog den, der har affattet den; han udtaler, at Udvalget eenstemmigt er imod denne Bestemmelse, og i sin Motivering her i Thinget siger han, at Udvalget ikke kan tiltræde det; men bagefter, saasnart der kommer en Modstander, siger han: ja, synes man ikke om Forslaget, kan man for mig gjerne forkaste det. Jeg siger: den ærede Ordfører maa jo have Lov dertil, ogsaa han kan jo faae en anden Overbeviisning, det ligger i Sagens Natur og skal ikke være en Bebrejdelse imod ham, som jeg ikke er berettiget til at udtale; jeg gjentager kun, at det er et Fingerpeg for ethvert Udvalg til at vælge sin Ordfører saaledes, at det kan vente, at han vil blive staaende ved det, han har vedkjendt sig i Udvalget. Jeg skal slutte med at udtale, at det for mig, som jeg engang har sagt, vilde være meget pinligt, hvis en Bestemmelse som denne skulde kunne gaae igjennem i den danske Rigsdag. — Forslaget Nr. 3 er en anden Sag. Der stiller man det saaledes, at der kan komme en Overenskomst istand, og jeg skal villig sige, at der kan være Kjøbstæder,

som ere under et saadant Tryk, at det kan være rigtigt at komme dem til Hjælp i den Henseende. Men naar man, som den ærede Minister siger, ikke kan vente, at Amdsraadene ville gaae den Vej, ja at han selv som Amdsraadsmedlem havde været stærkt derimod, og at alle Amdsraadene i Danmark ligeledes have været det, saa siger jeg: det slaaer i det Hele taget ikke til, thi forbi Amdsraadet er bestemt imod at lade sig saaledes tvinge til at komme ind i Kjøbstæderne og vedligeholde deres Gader, er det ikke dermed sagt, at Amdsraadene ere bestemt imod at tage Villighedshensyn. De have taget saa mange Villighedshensyn. Vil man blot lægge Mærke til de smukke Spadsere-gange, der ere næsten ved enhver Kjøbstad langt ud fra Byen, alene til Behagelighed for Kjøbstadens Beboere — dem har Amdsraadene fundet sig i med ikke ringe Beføstning at sætte istand og vedligeholde, saa at man ikke kan sige, at Amdsraadene, hvor der er Villighedshensyn, ikke ville tage dem i Betragtning; men saaledes som man her med et Magtsprog siger til dem: enten I ville eller ikke, skulle I, det kan jeg ikke finde rigtigt, og det er jeg paa det Bestemteste imod.

Ordføreren: Jeg havde egentligt ikke tænkt at udtale mig videre over dette Affnit, da det forekommer mig, at det allerede er blevet saa — jeg kan gjerne sige — forærsket ved den lange Debat, der har fundet Sted derom, at der neppe behøvede at siges noget Videre, men jeg kan dog ikke undlade at sige et Par Ord i Anledning af de, som det forekommer mig, hvist uberettigede Ytringer, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Odense Amds 7de Valgkreds (C. Petersen), saavel som fra det ærede Medlem for Hjørring Amds 3die Valgkreds (H. C. Nyholm), af hvilke den Sidste endog tillod sig at bruge det Udtryk, at jeg havde svigtet Couleur. Begge disse Herrers Ytringer ere aldeles usandsfærdige og uberettigede. Jeg har, saavel dengang jeg første Gang talte, som ogsaa anden Gang, erklæret, at jeg fastholdt Forslaget under Nr. 3. Jeg httrede vel, at jeg skulde ikke med nogen særdeles Sorg see, at det blev forkastet, men jeg bemærkede dog, som Tidenden vistnok